

พระธรรมดาเนียล - หมายเลขหนึ่งร้อยยี่สิบสี่

การเปิดเผย ดาเนียล 11:40 –

การพิณิจเชิงพยากรณ์เกี่ยวกับความสอดคล้องทางประวัติศาสตร์และเหตุการณ์ในอนาคต

Jeff Pippenger

2024-03-08

เรากำลังใช้เวลาเพื่อชี้แจงโครงสร้างของดาเนียลบทที่สิบเอ็ด ขณะที่เรากำลังพิจารณาข้อที่สิบสี่ ข้อที่สิบสี่นี้เป็นข้อขนานกับข้อที่สิบสี่แห่งดาเนียลบทที่แปด ในความหมายเชิงพยากรณ์ กล่าวคือ แสงสว่างซึ่งพระคริสต์ ในฐานะสิงห์แห่งเผ่ายูดาห์ ทรงคลีตร้าออกในปี 1798 นั้น ตั้งอยู่บนพื้นฐานของดาเนียลบทที่แปด ข้อที่สิบสี่ นั้นได้ แสงสว่างซึ่งพระองค์ทรงคลีตร้าออกในปี 1989 ก็ตั้งอยู่บนพื้นฐานของข้อที่สิบสี่นั้น

ดังที่เราได้ชี้ให้เห็นไว้แล้ว แต่ยังมีได้กล่าวถึงอย่างแท้จริงในบทความก่อนหน้านี้ เมื่อใช้ระเบียบวิธีแห่งฝนชุกปลายฤดูที่ว่า “บรรทัดซ้อนบรรทัด” ข้อสิบสี่ได้วางเส้นเรื่องสองเส้นที่แตกต่างกันไว้ เพราะข้อนี้ประกอบด้วยวาระอวสานสำหรับทั้งขบวนการของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งและขบวนการของทูตสวรรค์องค์ที่สาม.

เมื่อเรานำ “วาระสิ้นสุด” ในปี 1798 ของข้อที่สิบสี่ มาพิจารณาร่วมกับ “วาระสิ้นสุด” ในปี 1989 ของข้อเดียวกัน เราจะพบว่า ดาเนียล บทที่แปด ข้อที่สิบสี่ สอดคล้องกับ ดาเนียล บทที่สิบเอ็ด ข้อที่สิบสี่ เพราะทั้งสองต่างเป็นภาพแทนของความรู้ที่ถูกคลายผนึกออกในประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ของทูตสวรรค์สามองค์ในวิวรณ์ บทที่สิบสี่ อีกทั้งทั้งสองยังเชื่อมโยงกันด้วยข้อเท็จจริงที่ว่า ข้อที่สิบสี่คือภาพนิมิต “mareh” ว่าด้วย “การปรากฏ” อย่างฉับพลันของพระคริสต์ต่อพระวิหาร และข้อที่สิบสี่คือภาพนิมิต “chazon” ของประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ยี่สิบห้าร้อยยี่สิบปี สิ่งหนึ่งเป็นจุดเวลา อีกสิ่งหนึ่งเป็นช่วงเวลา

ประการหนึ่งเป็นสัญลักษณ์แห่งการฟื้นฟูและการชำระพระวิหารให้สะอาด
อีกประการหนึ่งเป็นสัญลักษณ์แห่งการทำลายและการเหยียบย่ำพระวิหาร
ประการหนึ่งเป็นสัญลักษณ์แห่งระยะเวลาสองพันสามร้อยปี
และอีกประการหนึ่งเป็นสัญลักษณ์แห่งระยะเวลาสองพันห้าร้อยยี่สิบปี ประการหนึ่งถูกแทนด้วยแม่น้ำอูไล
อีกประการหนึ่งด้วยแม่น้ำฮิดเดเคล ประการหนึ่งเป็นสัญลักษณ์แทนมนุษยชาติ
อีกประการหนึ่งเป็นสัญลักษณ์แทนพระภาวะ เมื่อเข้าใจอย่างถูกต้องแล้ว
ข้อสิบสี่เมื่อเชื่อมโยงกับข้อสิบสี่นั้นลุ่มลึกอย่างน่าอัศจรรย์ ค.ศ. 1798
เป็นสัญลักษณ์แห่งพระราชกิจของพระภาวะ และ ค.ศ. 1989 เป็นสัญลักษณ์แห่งการกบฏของมนุษยชาติ

เราได้ชี้ให้เห็นไว้ในบทความก่อนหน้านี้ว่า

คำพรรณนาถึงการพิชิตอุปสรรคสามประการโดยกษัตริย์ฝ่ายเหนือถูกนำเสนอในลักษณะเป็นลำดับต่อเนื่องกัน แต่การประยุกต์ใช้เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ถูกพรรณนาไว้ นั้นจำเป็นต้องกระทำด้วยความระมัดระวัง เพราะข้อสิบสี่สองจนถึงและรวมทั้งข้อสิบสี่นั้น แท้จริงแล้วสอดคล้องกับข้อสิบสี่เอ็ด ซึ่งคือกฎหมายวันอาทิตย์ในสหรัฐอเมริกาที่กำลังจะมาถึงในไม่ช้า ที่นั่นเองที่สหภาพสามประการได้บรรลุขึ้น และที่นั่นเองที่ชาวสารเลวร้องอันดังของ “ทิศตะวันออก” และ “ทิศเหนือ” เริ่มต้นขึ้น

ในพระธรรมดาเนียลบทที่สิบเอ็ด นักศึกษาชาวแอตเวนต์สได้ตระหนักตลอดหลายปีมาแล้ว ดาเนียล ใช้เทคนิคเฉพาะประการหนึ่งในการพรรณนาถึงโรม อูไรยาห์ สมิธได้สังเกตเห็นเรื่องนี้ไว้ในหนังสือ Daniel and Revelation ดาเนียลระบุเสียก่อนว่าโรมเข้าครอบครองโลกอย่างไร แล้วในข้อถัด ๆ ไป

เขาย้อนกลับไปยังจุดเริ่มต้นของประวัติศาสตร์นั้น โดยชี้ให้เห็นถึงการพิชิตทางการเมือง และชี้ให้เห็นว่าโรมมีปฏิสัมพันธ์กับประชากรของพระเจ้าอย่างไรตลอดประวัติศาสตร์ช่วงเดียวกันนั้น แล้วในที่สุด เขาก็ชี้ให้เห็นว่าโรมมาถึงจุดจบของตนอย่างไร หลักการที่ดาเนียลใช้เรียกว่า “กล่าวซ้ำและขยายความ”

เทคนิคสามขั้นตอนนี้ถูกระบุไว้ในข้อสี่สิบถึงข้อสี่สิบห้า ข้อสี่สิบถึงข้อสี่สิบสาม ระบุกระบวนการสามขั้นตอนที่โรมสมัยใหม่เข้ายึดครองพิภพโลก แล้วในข้อสี่สิบสี่ ดาเนียลย้อนกลับไปยังข้อสี่สิบเอ็ด เมื่อ “ข่าวสาร” ซึ่งต่อมาถูกประกาศโดยธงสัญญาณของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน และเมื่อจากนั้นสันตะปาปาออกไปด้วยความดีดดาลอย่างยิ่งเพื่อทำลายและกวาดล้างคนเป็นอันมากเสียโดยสิ้นเชิง แล้วในข้อสี่สิบห้า และบทที่สิบสอง ข้อหนึ่ง สันตะปาปาก็มาถึงวาระสุดท้ายของตนโดยไม่มีผู้ใดช่วย ระหว่างทะเลทั้งหลายกับภูเขาบริสุทธิอันรุ่งโรจน์ ขณะที่เวลาทดลองของมนุษย์สิ้นสุดลง

ในข้อสามสิบของดาเนียลบทที่สิบเอ็ด เราพบจุดเริ่มต้นของประวัติศาสตร์ช่วงหนึ่งที่ซิสเตอร์ไวท์ยกมากล่าวคำต่อคำจนถึงข้อสามสิบหก แล้วจึงเขียนว่า “เหตุการณ์ที่คล้ายคลึงกับที่บรรยายไว้ในข้อเหล่านี้จะเกิดขึ้น” ข้อสามสิบและข้อสามสิบเอ็ดชี้ให้เห็นถึงการเปลี่ยนผ่านทางประวัติศาสตร์จากโรมนอภศาสนาไปสู่โรมสันตะปาปา ในฐานะอาณาจักรที่สี่และที่ห้าตามคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ตามลำดับ ข้อสามสิบเอ็ดพรรณนาถึงประวัติศาสตร์ซึ่งเป็นภาพแทนของวิธีที่โรมสันตะปาปาถูกสถาปนาขึ้นบนบัลลังก์แห่งพิภพในปี ค.ศ. 538.

ในข้อที่สามสิบเอ็ด สิ่งแรกที่ระบุไว้คือเมื่อโคลวิส กษัตริย์แห่งชนแฟรงก์ (ฝรั่งเศสในปัจจุบัน) ได้ลุกขึ้นยืนหยัดเพื่อฝ่ายพระสันตะปาปาในปี ค.ศ. 496 จากนั้นโคลวิสได้เปลี่ยนจากลัทธินอภศาสนาอย่างเปิดเผยไปสู่นอภศาสนาอันซ่อนเร้นของนิกายคาทอลิก (ศาสนาของโคลทิลดา มเหสีของเขา) แล้วเขาก็อุทิศบัลลังก์ของตนเพื่อยกฝ่ายพระสันตะปาปาขึ้นสู่บัลลังก์แห่งพิภพ โคลวิสถูกแทนด้วย “แขน” ในข้อนั้น เพราะเขาได้อุทิศแขนแห่งอำนาจทางทหารและแขนแห่งอำนาจทางทรัพย์สินของตนให้แก่ภารกิจซึ่งเขาได้รับมอบหมายนั้นในเวลาต่อมา

ผลงานเริ่มแรกของโคลวิสเป็นตัวแทนของงานของกษัตริย์ทั้งปวงแห่งยุโรปซึ่งเดิมเป็นคนนอภศาสนา และถูกกำหนดไว้ให้จัดการสนับสนุนหลากหลายประการแก่หญิงแพศยาแห่งโรมตามที่ประวัติศาสตร์ได้คลี่คลายไป โคลวิส และต่อมาก็คือประเทศฝรั่งเศส ได้รับการเจิมโดยคริสตจักรคาทอลิกด้วยตำแหน่งบุตรหัวปีของคริสตจักรคาทอลิก และยังเป็นธิดาคณโฑของคริสตจักรคาทอลิกด้วย เขาเป็นสัญลักษณ์ของกษัตริย์องค์แรกในบรรดากษัตริย์จำนวนมากที่สว่างประเวณีกับหญิงแพศยาแห่งไทร

ในความหมายเชิงพยากรณ์นี้ โคลวิสได้ถูกแทนโดยอาหับ ผู้ซึ่งได้กระทำการล่วงประเวณีกับเยเซเบลด้วยเช่นกัน (ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของคริสตจักรคาทอลิกในพระธรรมวิวรณ์) และผู้ซึ่งเป็นกษัตริย์องค์สำคัญสูงสุดของสิบเผ่าด้วย ดังเช่นที่โคลวิสได้กลายเป็นสัญลักษณ์สำคัญสูงสุดของเขาสิบเขา (ดู ดาเนียล บทที่ 7) แห่งโรมนอภศาสนา กษัตริย์ทั้งหลายแห่งยุโรปเหล่านั้นในที่สุดจะสถาปนาหญิงแพศยาแห่งบาบิโลนไว้บนบัลลังก์แห่งแผ่นดินโลก ในความหมายนี้ ทั้งอาหับและโคลวิสต่างก็เป็นตัวแทนของสหรัฐอเมริกา ซึ่งกระทำการล่วงประเวณีกับสันตะปาปาในยุคสุดท้าย

โรนัลด์ เรแกนเป็นผู้เริ่มต้นการสว่างประเด็นนี้

และจะเป็นประธานาธิบดีคนสุดท้ายที่บังคับกษัตริย์อีกเก้าพระองค์แห่งสหประชาชาติให้กระทำการเดียวกันด้วย เรแกนเป็นประธานาธิบดีในช่วงเวลาแห่งอวสานในปี 1989

ดังนั้นในเชิงพยากรณ์เขาจึงต้องเป็นตัวแทนของประธานาธิบดีคนสุดท้ายในประวัติศาสตร์

ซึ่งในสมัยของเขากษัตริย์อีกเก้าพระองค์ได้กระทำการเดียวกันให้สำเร็จ

เพราะพระเยซูทรงใช้การเริ่มต้นของสิ่งหนึ่งเป็นภาพประกอบถึงจุดจบของสิ่งนั้นอยู่เสมอ เรแกนเป็นบุคคลมั่งคั่ง เป็นบุคคลสื่อมวลชนที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวาง

เป็นผู้ที่ได้รับการจดจำอย่างเด่นชัดจากลีลาการพูดอันเป็นลักษณะเฉพาะของตนเอง

ผู้ซึ่งในระยะแรกอยู่ในพรรคเดโมแครต และในท้ายที่สุดได้เปลี่ยนไปอยู่พรรครีพับลิกัน

ในข้อสามสิบเอ็ด

แขนทั้งหลายซึ่งเป็นสัญลักษณ์แทนสันตะปาปาจะทำให้สถานนมัสการแห่งกำลังนั้นเป็นมลทิน ในเชิงพยากรณ์

สถานนมัสการแห่งกำลังสำหรับทั้งโรมนอภศาสนาและโรมสันตะปาปาคือกรุงโรม

ทั้งนี้ตั้งอยู่บนข้อเท็จจริงที่ว่าโรมทั้งสองได้ปกครองอยู่เป็นระยะเวลาหนึ่งจากกรุงโรม

และเมื่อพวกเขาปกครองจากกรุงโรม พวกเขาก็แทบจะไม่มีผู้ใดพิชิตได้

โรมนอภศาสนาเริ่มต้นการปกครองสามร้อยหกสิบปีของตนที่ยุทธการแอ็กเทียม ในปี 31 ก่อนคริสตกาล

ดาเนียล บทที่สิบเอ็ด ข้อที่ยี่สิบสี่ ระบุว่าพวกเขาจะวางแผนอุบายของตนจากที่มั่นของพวกเขา ซึ่งก็คือกรุงโรม

เป็นเวลา "วาระหนึ่ง" ว่าโดยเชิงพยากรณ์ "วาระหนึ่ง" คือสามร้อยหกสิบปี

และสามร้อยหกสิบปีหลังจากยุทธการแอ็กเทียม ซึ่งเป็นที่อันโทนีและคลีโอพัตราพ่ายแพ้

คอนสแตนตินได้ย้ายออกจากกรุงโรมไปยังกรุงคอนสแตนติโนเปิล

และช่วงเวลาแห่งความอยู่ยงคงกระพันของโรมนอภศาสนาก็สิ้นสุดลง

เมื่ออุปสรรคทางภูมิศาสตร์ประการที่สามสำหรับโรมฝ่ายสันตะปาปา (คือพวกกอท) ถูกขับออกจากกรุงโรมในปี

ค.ศ. 538 การครอบครองอำนาจสูงสุดของโรมฝ่ายสันตะปาปาเป็นเวลาหนึ่งพันสองร้อยหกสิบปีจึงได้เริ่มต้นขึ้น

และดำเนินต่อไปจนถึงปี ค.ศ. 1798 เมื่อสันตะปาปาถูกนำออกจากกรุงโรม

อันเป็นการก่อบาดแผลมรณะตามคำพยากรณ์แกัสตริয়াฝ่ายสันตะปาปา และในปีถัดมา คือ ค.ศ. 1799

สันตะปาปาองค์นั้น (หญิงผู้ซึ่งได้นั่งอยู่บนสัตว์ร้ายนั้น) ก็สิ้นพระชนม์ในที่คุมขัง.

แขนทั้งหลาย (Clovis) ซึ่งเป็นสัญลักษณ์แทนสันตะปาปา จะต้องทำให้สถานบริสุทธิ์แห่งกำลังนั้นเป็นมลทิน

และคอนสแตนตินได้เริ่มงานนั้นโดยการกำหนดในเชิงปรัชญาว่าเมืองนี้เป็นเมืองที่ด้อยกว่าคอนสแตนติโนเปิล

และนับแต่นั้นเป็นต้นมา สงครามในประวัติศาสตร์นั้นซึ่งดำเนินการโดยบรรดาศัตรูของโรม

ก็ได้มุ่งเน้นอยู่เสมอที่การโจมตีกรุงโรม และภายในปี ค.ศ. 476

ก็ไม่เคยมีผู้สืบเชื้อสายโรมันที่แท้จริงปกครองในเมืองนั้นอีกเลย จนถึงปี ค.ศ. 538

เมื่อเมืองนั้นได้กลายเป็นสถานบริสุทธิ์แห่งกำลังสำหรับโรมฝ่ายสันตะปาปา

อาหับ โคลวิส และฝรั่งเศสเป็นแบบอย่างของสหรัฐอเมริกา

และสถานนมัสการแห่งกำลังของสหรัฐอเมริกาก็คือรัฐธรรมนูญแห่งสหรัฐอเมริกา

เอกสารนั้นเป็นเอกสารศักดิ์สิทธิ์จากพระเจ้า และเป็นหลักหมายหนึ่งในประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์

นับตั้งแต่โรนัลด์ เรแกนยื่นหยัดสนับสนุนสันตะสำนักในประวัติศาสตร์ที่นำไปสู่ปี 1989

รัฐธรรมนูญก็ได้ตกอยู่ภายใต้การโจมตีที่ทวีความรุนแรงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

เช่นเดียวกับที่สถานนมัสการแห่งกำลังได้เป็นอยู่ในความเสื่อมและการล่มสลายของโรมนอภศาสนา

เมื่อกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งจะมาถึงในไม่ช้าในสหรัฐอเมริกาถูกบังคับใช้

รัฐธรรมนูญก็จะถูกโค่นล้มลงอย่างสิ้นเชิง ตั้งแต่สมัยของเรแกนจนถึงกฎหมายวันอาทิตย์นั้น

ประวัติศาสตร์ตั้งแต่ปี 330 ถึง 538 ถูกทำซ้ำอีกครั้ง ในปี 538 สันตะสำนักได้ถูกยกขึ้นสู่บัลลังก์ จึงเป็นแบบอย่างของการหายเป็นปกติของบาดแผลมรณะของมัน ณ กฎหมายวันอาทิตย์นั้น

ช่วงเวลาตั้งแต่โรนัลด์ เรแกนจนถึงกฎหมายวันอาทิตย์เป็นช่วงเวลาเชิงพยากรณ์ที่พระวณะแห่งคำพยากรณ์ของพระเจ้าระบุไว้อย่างเจาะจง "ท่อนแขน" ซึ่งโคลวิสเป็นตัวแทน จะต้องนำ "กิจวัตรประจำวัน" ออกจากอาณาจักรโรมันซึ่งเดิมเป็นอาณาจักรนอกศาสนา ศาสนาของจักรวรรดินั้นเป็นลัทธินอกศาสนามาตั้งแต่แรกเริ่ม และโคลวิสได้เริ่มงานในการแทนที่ศาสนาแห่งลัทธินอกศาสนาอย่างเปิดเผยด้วยศาสนาคาทอลิก ซึ่งแท้จริงแล้วเป็นเพียงลัทธินอกศาสนาที่ถูกคลุมไว้เท่านั้น

สหรัฐอเมริกาจะขจัดศาสนานิกายโปรเตสแตนต์ออกไปโดยสิ้นเชิง เมื่อประเทศนั้นบังคับใช้เครื่องหมายแห่งอำนาจของสันตะปาปาในกฎหมายวันอาทิตย์ที่จะมาถึงในไม่ช้า เพราะคำนิยามเพียงประการเดียวของคำว่า "โปรเตสแตนต์" คือการคัดค้านโรม หากท่านยอมรับเครื่องหมายแห่งอำนาจของโรม ท่านก็ได้คัดค้านโรม ในพระธรรมอาโมส บทที่สาม ข้อสาม อาโมสได้ตั้งคำถามเชิงวาทศิลป์ว่า "คนสองคนจะเดินไปด้วยกันได้หรือ ถ้ามิได้ตกลงกันก่อน?"

"ในการเคลื่อนไหวต่าง ๆ ที่กำลังดำเนินอยู่ในสหรัฐอเมริกาขณะนี้ เพื่อให้สถาบันและธรรมเนียมปฏิบัติของคริสตจักรได้รับการสนับสนุนจากรัฐ พวกโปรเตสแตนต์กำลังดำเนินตามรอยเท้าของพวกคาทอลิก ยิ่งไปกว่านั้น พวกเขากำลังเปิดประตูให้สันตะสำนักกลับมามีครอบครองความเป็นใหญ่ในอเมริกาโปรเตสแตนต์อีกครั้ง ซึ่งสันตะสำนักได้สูญเสียไปแล้วในโลกเก่า" *The Great Controversy, 573.*

เมื่อศาสนาของลัทธินอกศาสนาถูกยกเลิกจากการเป็นศาสนาประจำอาณาจักรในปี ค.ศ. 508 เหตุการณ์นั้นเป็นแบบอย่างว่า "สิ่งที่ยับยั้ง" ซึ่งเปาโลกล่าวถึงใน 2 เธสะโลนิกา บทที่ 2 ได้ถูกนำออกไปล่วงหน้าก่อนการเผยตัวของมนุษย์แห่งบาป ณ เวลาซึ่งกฎหมายวันอาทิตย์จะมาถึงในไม่ช้าในสหรัฐอเมริกา การทำให้ศาสนาอกศาสนาที่เปิดเผยอยู่ภายใต้การควบคุม โดยเปลี่ยนผ่านไปสู่ศาสนาอกศาสนาที่ซ่อนเร้นคือคาทอลิก มิได้เกิดขึ้นในทันที และในประวัติศาสตร์ได้กำหนดไว้ว่าเริ่มต้นด้วยการเปลี่ยนมานับถือคาทอลิกของโคลวิสในปี ค.ศ. 496 และสำเร็จอย่างสมบูรณ์ภายในปี ค.ศ. 508

ดังนั้น นับตั้งแต่ยุคของเรแกน เริ่มต้นในปี 1989 จนถึงกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งจะมาถึงในไม่ช้า โปรเตสแตนต์แต่ละคนจะถูกยับยั้งไว้อย่างสิ้นเชิงในสหรัฐอเมริกา ในเวลานั้น รัฐธรรมนูญซึ่งเป็น "สถานนมัสการแห่งกำลัง" ของสหรัฐอเมริกาจะถูกล้มล้าง และงานประการที่สี่ของ "แขน" ในข้อที่สามสิบเอ็ดจะสำเร็จลง เมื่อ "แขน" นั้นสถาปนาระบอบพระสันตะปาปาขึ้นบนบัลลังก์แห่งพิภพ ดังเช่นที่ได้เกิดขึ้นแล้วในปี ค.ศ. 538

เมื่อสันตะปาปาขึ้นครองบัลลังก์ในปี ค.ศ. 538 แล้ว เรื่องราวในพระธรรมดาเนียลก็เปลี่ยนจากการพรรณนาว่าสันตะปาปายึดครองโลกได้อย่างไร ไปสู่ประเด็นว่าสันตะปาปาข่มเหงประชากรของพระเจ้าอย่างไรในประวัติศาสตร์นั้น ในข้อที่สิบสี่แห่งบทที่สิบของพระธรรมดาเนียล กาเบรียลได้แจ้งแก่ดาเนียลว่า จุดประสงค์ของนิมิตที่เขากำลังจะนำเสนอคือเพื่อสำแดงว่า "อะไรจะบังเกิดแก่ประชากรของพระเจ้าในกาลภายหลัง"

บัดนี้ข้าพเจ้ามาเพื่อจะกระทำให้ท่านเข้าใจถึงสิ่งที่จะบังเกิดแก่ชนชาติของท่านในกาลภายหน้า เพราะนิมิตนั้นยังเป็นเรื่องสำหรับวันเวลาทั้งหลายอีกมาก Daniel 10:14

ข้อที่สามสิบสองถึงข้อที่สามสิบหกเป็นข้อพระคัมภีร์ที่ซิสเตอร์ไวท์กล่าวโดยตรงว่าจะเกิดซ้ำอีก และข้อเหล่านั้นพรรณนาถึงการข่มเหงในช่วงการปกครองหนึ่งพันสองร้อยหกสิบปีของสันตะปาปา ตั้งแต่เวลาที่มันถูกสถาปนาขึ้นบนบัลลังก์ในปี ค.ศ. 538 จนกระทั่งได้รับบาดเจ็บถึงตายในปี ค.ศ. 1798

และบรรดาผู้ที่ประพฤติธรรมต่อพันธสัญญา นั้น เขาจะกระทำให้เสื่อมทรามด้วยคำประจบสอพลอ แต่ชนชาติที่รู้จักพระเจ้าของตนจะเข้มแข็ง และกระทำกิจอันยิ่งใหญ่ และบรรดาผู้มีความเข้าใจในหมู่ประชาชนจะสั่งสอนคนเป็นอันมาก กระนั้นเขาทั้งหลายจะล้มลงด้วยดาบ และด้วยเปลวไฟ ด้วยการเป็นเชลย และด้วยการถูกริบเอาทรัพย์สิน เป็นเวลาหลายวัน ครั้นเมื่อเขาทั้งหลายล้มลง เขาทั้งหลายจะได้รับความช่วยเหลือเพียงเล็กน้อย แต่คนเป็นอันมากจะเข้ามาสมทบกับเขาทั้งหลายด้วยคำประจบสอพลอ และบางคนในบรรดาผู้มีความเข้าใจนั้นจะล้มลง เพื่อทดสอบเขาทั้งหลาย และเพื่อชำระเขาทั้งหลายให้บริสุทธิ์ และเพื่อกระทำให้เขาทั้งหลายชาวสะอาด จนถึงวาระอวสาน เพราะยังเป็นเวลาที่กำหนดไว้อีกช่วงหนึ่ง และกษัตริย์นั้นจะกระทำตามชอบใจตน และเขาจะยกตนขึ้น และทำตนให้ใหญ่เหนือพระหิงปวง และจะกล่าวถ้อยคำอัศจรรย์ต่อสู้อพระเจ้าแห่งพระหิงหลาย และจะสำเร็จอยู่จนกว่าพระพิโรธจะสำเร็จ เพราะสิ่งที่ทรงกำหนดไว้นั้นจะต้องบังเกิดขึ้น ดาเนียล 11:32-36

ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้พรรณนาถึงการข่มเหงในยุคมืด และจากนั้นข้อที่สามสิบหกก็ระบุว่าระบอบสันตะปาปาจะรุ่งเรืองจนกว่าพระพิโรธประการแรกของพระเจ้าต่ออาณาจักรเหนือของอิสราเอลจะสำเร็จลงในปี 1798 ตอนแรกดาเนียลได้ระบุว่าระบอบสันตะปาปาถูกสถาปนาขึ้นบนบัลลังก์แห่งพิภพอย่างไร ต่อจากนั้นว่าระบอบสันตะปาปามีปฏิสัมพันธ์กับประชากรของพระเจ้าอย่างไร และแล้วจึงถึงการล่มสลายครั้งสุดท้ายของระบอบสันตะปาปา ข้อที่สี่สิบถึงสี่สิบสามของดาเนียลบทที่สิบเอ็ดระบุว่าระบอบสันตะปาปาเข้ายึดครองโลกอย่างไร ต่อมาข้อที่สี่สิบสี่ระบุว่านางข่มเหงประชากรยุคสุดท้ายของพระเจ้าอย่างไร และแล้วข้อที่สี่สิบห้าระบุว่านางมาถึงจุดจบสุดท้ายของตน โดยไม่มีผู้ใดช่วยเหลือ.

คำภาษาฮีบรูที่แปลว่า "ความจริง" นั้น พระผู้ทรงเป็นนักภาษาศาสตร์อันมหัศจรรย์ได้ทรงสร้างขึ้นโดยนำอักษรตัวแรก ตัวที่สิบสาม และตัวสุดท้ายของอักษรฮีบรูมารวมกันเพื่อก่อให้เกิดคำว่า "ความจริง" เลขสิบสามเป็นสัญลักษณ์ของการกบฏ และตัวแรกเป็นตัวแทนของตัวสุดท้าย

ข้อพระคัมภีร์ที่สามสิบเอ็ดบรรยายถึงจุดจบของโรมนอกศาสนาในฐานะอาณาจักรที่สี่แห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ และข้อที่สามสิบหกระบุถึงจุดจบของโรมสันตะปาปาในฐานะอาณาจักรที่ห้าแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ ระหว่างคำบรรยายครั้งแรกเกี่ยวกับการล่มสลายของโรมกับคำบรรยายครั้งสุดท้ายเกี่ยวกับการล่มสลายของโรม คือการกบฏ ซึ่งแสดงให้เห็นโดยสันตะปาปาได้สังหารประชากรของพระเจ้าหลายล้านคนตลอดประวัติศาสตร์ ในช่วงระหว่างการเริ่มต้นและการสิ้นสุด การประยุกต์ใช้ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้มีหลายชิ้นของ "ความจริง"

ข้อที่สี่สิบถึงสี่สิบห้า ซึ่งมีข้อที่สามสิบถึงสามสิบหกเป็นภาพประกอบ เริ่มต้นด้วยการล่มสลายของสันตะปาปา และสิ้นสุดด้วยการล่มสลายของสันตะปาปาเช่นกัน ท่ามกลางประวัติศาสตร์ที่เริ่มต้นในปี 1798 จนถึงการสิ้นสุดแห่งระยะเวลาการทดลอง คือการกบฏของโรมสมัยใหม่ ซึ่งกลับมาฆ่าประชากรของพระเจ้าอีกครั้งหนึ่ง การประยุกต์ใช้ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ยังมีหลายชิ้นของ "ความจริง" ด้วย และข้อเหล่านี้สอดคล้องกันเพื่อจัดเตรียมพยานสองปากซึ่งสถาปนา "ความจริง"

และทั้งสองแนวเส้นกำลังพรรณนาถึงโรม ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ที่จะ “สถาปนาอิมิต”

และในเวลานั้นจะมีหลายคนลุกขึ้นต่อสู้กับกษัตริย์แห่งทิศใต้

ทั้งพวกฉกชิงในชนชาติของเจ้าจะยกตนขึ้นเพื่อสถาปนาอิมิตนั้น แต่เขาทั้งหลายจะล้มลง ดาเนียล 11:14

ปรากฏการณ์เชิงพยากรณ์ที่ดาเนียลใช้ในบทที่สิบเอ็ดนั้น มิได้ใช้เพียงในข้อสามสิบถึงข้อสามสิบหก และต่อมาในข้อสี่สิบถึงข้อสี่สิบห้าเท่านั้น

ข้อสี่สิบถึงข้อสี่สิบเก้าระบุให้เห็นว่ากรุงโรมนอกศาสนาเข้าครอบครองโลกได้อย่างไร

จากนั้นข้อสี่สิบถึงข้อสี่สิบสี่ระบุว่ากรุงโรมนอกศาสนาปฏิบัติต่อชนชาติของพระเจ้าอย่างไร

และตั้งแต่ข้อสี่สิบถึงข้อสามสิบก็ได้แสดงให้เห็นถึงการล่มสลายของกรุงโรมนอกศาสนาไว้แล้ว

ข้อสี่สิบสี่เป็นจุดเริ่มต้นของโรมนอกศาสนา และข้อที่สามสิบเป็นจุดสิ้นสุดของโรมนอกศาสนา

ในประวัติศาสตร์ที่ปรากฏอยู่ตรงกลางนั้น โรมนอกศาสนาถูกระบุว่าเป็นผู้ตรึงพระคริสต์บนกางเขน ดังนั้น

การกบฏที่อยู่ตรงกลางจึงระบุว่าข้อพระคัมภีร์เหล่านี้เป็น “ความจริง”

อัลฟาและโอเมกาได้ทรงประทับลายพระหัตถ์ของพระองค์ไว้ตลอดทั้งบทที่สิบเอ็ดแห่งพระธรรมดาเนียล

ข้อที่สี่สิบบรรจุประวัติศาสตร์ซึ่งเริ่มต้นในยุคของโรนัลด์ เรแกน

และซึ่งชี้ให้เห็นพันธมิตรที่ได้กระทำขึ้นระหว่างประธานาธิบดีแห่งสหรัฐอเมริกา กับมนุษย์แห่งบาบ

ข้อนี้กำหนดช่วงเวลาเฉพาะหนึ่งซึ่งสิ้นสุดลงด้วยการที่สันตะสำนักอุกวางไว้บนบัลลังก์แห่งพิภพ

ดังที่เคยเป็นมาแล้วในปี ค.ศ. 538 หาใช่เรื่องบังเอิญไม่ที่โคลวิส กษัตริย์แห่งชาวแฟรงก์

ซึ่งคือประเทศฝรั่งเศสในปัจจุบัน เป็นสัญลักษณ์ของสหรัฐอเมริกา โคลวิสเป็นแบบอย่างล่วงหน้าของเรแกน

เรแกนเป็นสัญลักษณ์ของโปรเตสแตนต์ เช่นเดียวกับที่โคลวิสเป็นสัญลักษณ์ของลัทธินอกศาสนา

ยุทธการซึ่งโคลวิส กษัตริย์แห่งชาวแฟรงก์ ทรงเปลี่ยนมานับถือนิกายคาทอลิกนั้น คือยุทธการที่โตลเบียก (ซึ่งเป็นที่รู้จักอีกชื่อหนึ่งว่า ยุทธการแห่งซิลพิช หรือยุทธการแห่งโคโลญ) ยุทธการนี้เกิดขึ้นในปี ค.ศ. 496

ในเวลานั้น โคลวิสยังทรงเป็นคนนอกศาสนา แต่ระหว่างการรบ

เมื่อดูประหนึ่งว่ากองกำลังของพระองค์กำลังตกอยู่ในอันตรายที่จะพ่ายแพ้

พระองค์ได้ทรงอธิษฐานต่อพระเจ้าคริสเตียนของพระมหากษัตริย์คาทอลิกของพระองค์เพื่อขอความช่วยเหลือ

และทรงปฏิญาณว่าหากพระองค์ได้รับชัยชนะ พระองค์จะทรงเปลี่ยนมานับถือศาสนาคริสต์

โคลวิสทรงชนะยุทธการนั้น

และเป็นผลให้พระองค์พร้อมทั้งนักรบแฟรงก์จำนวนมากของพระองค์ได้เปลี่ยนมานับถือนิกายคาทอลิก

ซึ่งนับเป็นเหตุการณ์สำคัญยิ่งในการทำให้ชาวแฟรงก์หันมานับถือศาสนาคริสต์

โรนัลด์ เรแกน ผู้ประกาศตนว่าเป็นโปรเตสแตนต์

ระบุว่าแรงจูงใจของเขาในการก่อตั้งพันธมิตรลับกับพระสันตะปาปาแห่งโรม

คือเขามีความเชื่อมั่นแน่วแน่นว่าสหภาพโซเวียตคือปฏิปักษ์พระคริสต์ตามคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์

ในการต่อสู้ของเรแกนกับอดีตสหภาพโซเวียต

โดยมิได้ตระหนักถึงความสับสนของตนเกี่ยวกับผู้ที่ปฏิบัติพระคริสต์ เขาจึงเข้าร่วมกับปฏิปักษ์พระคริสต์

“ผู้ที่เกิดความสับสนในความเข้าใจพระวาจา และผู้ที่ไม่สามารถมองเห็นความหมายของปฏิปักษ์พระคริสต์ ย่อมจะวางตนอยู่ฝ่ายปฏิปักษ์พระคริสต์อย่างแน่นอน” Kress Collection, 105.

สหรัฐอเมริกาเป็นสัญลักษณ์เชิงพยากรณ์แบบสองชั้น

ดังที่แสดงโดยเขาทั้งสองของสัตว์ร้ายที่ขึ้นมาจากแผ่นดิน

ฝรั่งเศสก็เป็นสัญลักษณ์เชิงพยากรณ์แบบสองชั้นเช่นกัน

ดังที่แสดงโดยเมืองโสโดมและอีธิปต์ในวิวรณ์บทที่สิบเอ็ด ฝรั่งเศสเป็นบุตรหัวปีของสันตะปาปา และเรแกน

ซึ่งเป็นตัวแทนของสหรัฐอเมริกา

เป็นกษัตริย์องค์แรกในบรรดากษัตริย์สิบองค์แห่งวีรกรรมที่สิบเจ็ดในยุคสุดท้าย

ที่ได้ล่วงประเวณีกับหญิงแพศยาแห่งเมืองไทรเซ ผู้ซึ่งถูกสืบไปตั้งแต่ปี 1798 นางถูกสืบในวาระสิ้นสุดในปี 1798 แต่เริ่มเป็นที่ระลึกถึงอีกครั้งในวาระสิ้นสุดในปี 1989

โคลวิส ผู้นำแห่งฝรั่งเศส

เป็นผู้กำหนดจุดเริ่มต้นของช่วงเวลาหนึ่งซึ่งนำไปสู่การที่สันตะปาปาได้รับการสถาปนาขึ้นบนบัลลังก์ในปี 538 ซึ่งจากนั้นสันตะปาปาได้ประกาศใช้กฎหมายวันอาทิตย์ ณ สภาแห่งออร์เลอ็องส์. เรแกน ผู้นำแห่งสหรัฐอเมริกา เป็นผู้กำหนดจุดเริ่มต้นของช่วงเวลาหนึ่งซึ่งกำลังนำไปสู่การที่สันตะปาปาจะได้รับการสถาปนาขึ้นอีกครั้งบนบัลลังก์แห่งโลก ในกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งกำลังจะมาถึงในไม่ช้า.

ฝรั่งเศสคืออำนาจสองประการที่ได้สถาปนาสันตะปาปาขึ้นในปี 538 และฝรั่งเศส

โดยผ่านนายพลแบร์ตีเยร์ของนโปเลียน ได้ปลดสันตะปาปาจากบัลลังก์ในปี 1798

สหรัฐอเมริกาจะสถาปนาสันตะปาปาขึ้นบนบัลลังก์ในยุคสุดท้าย และในฐานะกษัตริย์ชั้นนำแห่งกษัตริย์ทั้งสิบ สหรัฐอเมริกาในที่สุดจะ "กระทำให้นางรกร้างและเปลือยเปล่า และจะกินเนื้อของนาง และเผานางเสียด้วยไฟ"

ข้อสี่สิบบรรจุประวัติศาสตร์ของข้อสามสิบเอ็ดไว้ และชี้ให้เห็นว่า

งานแห่งการสถาปนาระบอบพระสันตะปาปากลับขึ้นบนบัลลังก์แห่งแผ่นดินโลกนั้น

ถูกแทนด้วยช่วงเวลาซึ่งเริ่มต้นกับ Ronald Reagan

และสิ้นสุดลงกับประธานาธิบดีคนสุดท้ายของสหรัฐอเมริกา

ประธานาธิบดีคนสุดท้ายนั้นจะได้รับการเป็นแบบอย่างล่วงหน้าโดย Reagan

เพราะพระเยซูทรงใช้จุดเริ่มต้นเพื่อแสดงให้เห็นจุดจบเสมอ

ในข้อแรก ๆ ของดาเนียลบทที่สิบเอ็ด ประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์นั้นได้ถูกนำเสนอไว้ (ข้อ 2)

เราพบประวัติศาสตร์ที่มาก่อนหน้าประวัติศาสตร์ของอาณาจักรกรีซ

กรีซเป็นสัญลักษณ์ขององค์การสหประชาชาติ

และของรัฐบาลโลกเดี่ยวแห่งกษัตริย์สิบองค์ในวีรกรรมที่สิบเจ็ด ข้อ 3 ในดาเนียลบทที่สิบเอ็ด

ได้นำอเล็กซานเดอร์มหาราชเข้าสู่เรื่อง และข้อ 2

เป็นภาพแทนของประวัติศาสตร์ที่มาก่อนหน้ารัฐบาลโลกเดี่ยวในยุคสุดท้าย

ในข้อหนึ่ง

กาเบรียลเพียงระบุว่าเขาได้เสริมกำลังแก่ดาร์อิัสในตอนต้นแห่งราชอาณาจักรของชาวมีเดียและเปอร์เซีย

แต่กาเบรียลได้มาหาดาเนียลในบทที่สิบ เมื่อไซรัสชาวเปอร์เซีย มิไซดาร์อิัสชาวมีเดีย

เป็นผู้ครอบครองอยู่ในขณะนั้น หลังจากเชื่อมโยงราชอาณาจักรนี้เข้าด้วยกันอย่างชัดเจนว่าเป็นราชอาณาจักร

เชิงพยากรณ์ที่มีสองส่วนของชาวมีเดียและเปอร์เซีย (เช่นเดียวกับฝรั่งเศสและสหรัฐอเมริกา) แล้ว

กาเบรียลจึงเริ่มกล่าวถึงประวัติศาสตร์ที่มาก่อนหน้าราชอาณาจักรทั่วโลกของอเล็กซานเดอร์มหาราช

บัดนี้ข้าพเจ้าจะสำแดงความจริงแก่ท่าน ดูเถิด จะมีกษัตริย์อีกสามองค์ขึ้นมาในเปอร์เซีย

และองค์ที่สี่จะมั่งคั่งยิ่งกว่าทั้งหมดนั้น และด้วยกำลังอำนาจอันเกิดจากความมั่งคั่งของท่าน

ท่านจะปลุกเร้าทุกคนให้ต่อต้านอาณาจักรกรีซ ดาเนียล 11:2

อัลฟาและโอเมกามักแสดงให้เห็นถึงจุดจบของสิ่งหนึ่ง ควบคู่กับจุดเริ่มต้นของสิ่งนั้นเสมอ

และข้อสองกล่าวถึงประวัติศาสตร์ที่น่าหน้าการบังคับใช้รัฐบาลโลกหนึ่งเดียว

ตั้งที่เป็นตัวแทนโดยอาณาจักรกรีซของอเล็กซานเดอร์มหาราช

ข้อสองเป็นแนวคำพยากรณ์ที่เกี่ยวกับสหรัฐอเมริกา ซึ่งในฐานะอำนาจสองเขาแห่งวาระสุดท้าย

ตามแบบอย่างของอำนาจสองส่วนของชาวมีเดียและเปอร์เซีย และของฝรั่งเศส
ข้อนี้ระบุกษัตริย์ทั้งหลายซึ่งจะเป็นแบบอย่างของประธานาธิบดีแห่งสหรัฐอเมริกาในวาระสุดท้าย
ผู้ซึ่งจะลุกขึ้นก่อนหน้ารัฐบาลโลกหนึ่งเดียวสามประการของพญานาค สัตว์ร้าย และผู้พยากรณ์เทีล
โคลวิสมีความสอดคล้องคู่ขนานกับเรแกน ในฐานะประธานาธิบดีคนแรก ณ
จุดเริ่มต้นของประวัติศาสตร์ที่นำไปสู่การนำปฏิบัติพิธีพระคริสต์กลับขึ้นสู่บัลลังก์อีกครั้ง

นับตั้งแต่สมัยของไซรัส ในดาเนียลบทที่สิบเอ็ด จะมีประธานาธิบดีสามคน ตามด้วยคนที่สี่
ผู้ซึ่งมีมั่งคั่งยิ่งกว่าพวกเขาทั้งหมด ดาริอัสเป็นกษัตริย์องค์แรกแห่งจักรวรรดิมีโด-เปอร์เซีย และไซรัส
ผู้ซึ่งกำลังครอบครองราชย์อยู่เมื่อดาเนียลได้รับประวัติศาสตร์จากกาเบรียล เป็นกษัตริย์องค์ที่สอง
จะมีกษัตริย์สี่องค์ติดตามไซรัสมา ดังนั้นกษัตริย์องค์ที่สี่ในบรรดากษัตริย์ที่ตามมาจึงจะเป็นกษัตริย์องค์ที่หก

กษัตริย์องค์ที่หกจะเป็นกษัตริย์ที่มีมั่งคั่งที่สุด และประธานาธิบดี (กษัตริย์)
ผู้มั่งคั่งจะปลุกเร้าทุกคนให้ต่อต้านอาณาจักรแห่งกรีซ บรรดาประธานาธิบดีนับตั้งแต่เรแกน ได้แก่ บุชผู้พ่อ
คลินตัน บุชผู้ลูก โอบามา; ดังนั้น กษัตริย์องค์ที่หก และผู้มั่งคั่งที่สุด จึงคือทรัมป์ กษัตริย์ (ประธานาธิบดี)
องค์นั้นจะ “ปลุกเร้า” อาณาจักรแห่งกรีซ (พวกโลกาภิวัตน์) คำนิยามของวลีภาษาฮีบรู “ปลุกเร้า”
นั้นให้ข้อมูลอย่างยิ่ง.

คำภาษาฮีบรูที่แปลว่า “ปลุกเร้า” ในข้อนี้ เป็นรากศัพท์ดั้งเดิมที่มีความหมายว่า “ปลุกให้ตื่น” หรือ “ตื่นขึ้น”
ในประวัติศาสตร์ที่ถูกทำให้เป็นแบบอย่างโดยผู้ปกครององค์ที่สี่ภายหลังไซรัส
จะมีประธานาธิบดีผู้หนึ่งซึ่งมีมั่งคั่งยิ่งกว่าประธานาธิบดีคนใดทั้งหมดถูกยกขึ้นมา
และโดยกำลังและอำนาจของเขา จะมีการ “ปลุกให้ตื่น” เกิดขึ้นเพื่อต่อต้านกรีซ
กรีซซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของโลกาภิวัตน์ ความก้าวหน้านิยม และ “ร็อก-นิยม”
จะถูกนำเข้าสู่จุดสนใจของประวัติศาสตร์ในสมัยของประธานาธิบดีองค์ที่หก ผู้มั่งคั่งที่สุด
เขาจะปลุกอาณาจักรทั้งสี่ของโลกทั้งพิภพให้ตื่นขึ้นต่อข้อพิพาทเกี่ยวกับ “ร็อก-นิยม”
แบบก้าวหน้านิยมและการครอบงำระดับโลก

การตื่นขึ้นต่อขบวนการ “วอค-นิยม” แบบก้าวหน้า
ซึ่งเกิดขึ้นภายใต้ตำแหน่งประธานาธิบดีของประธานาธิบดีที่มีมั่งคั่งที่สุดนั้น เกิดขึ้นพร้อมกับเขาริพับลิกัน
ในเวลาเดียวกันกับการตื่นขึ้นของหญิงพรหมจารีสิบคนนั้นเกิดขึ้นในเขาโปรเตสแตนต์.

เราจะดำเนินการศึกษาของเราในพระธรรมดาเนียล บทที่สิบเอ็ด ข้อที่สี่สิบ ต่อไป ในบทความถัดไป

“ถึงแม้จะมีความเสื่อมถอยของความเชื่อและความเคร่งครัดแพร่หลายอยู่ทั่วไป
ก็ยังมีผู้ติดตามพระคริสต์ที่แท้จริงอยู่ในคริสตจักรเหล่านี้
ก่อนการเสด็จมาพิพากษาครั้งสุดท้ายของพระเจ้าที่มีเหนือโลก
จะมีการฟื้นฟูความเป็นพระเจ้าอย่างดั้งเดิมท่ามกลางประชากรขององค์พระผู้เป็นเจ้า
ซึ่งไม่เคยมีผู้ใดได้เห็นนับตั้งแต่สมัยอัครทูต
พระวิญญาณและฤทธิ์เดชของพระเจ้าจะถูกเทลงเหนือบุตรทั้งหลายของพระองค์ ในเวลานั้น
หลายคนจะแยกตนออกจากคริสตจักรเหล่านั้น
ซึ่งในนั้นความรักต่อโลกนี้ได้เข้ามาแทนที่ความรักต่อพระเจ้าและพระวามะของพระองค์ คนเป็นอันมาก
ทั้งบรรดาผู้รับใช้และประชาชน
จะยินดีรับความจริงยิ่งใหญ่เหล่านั้นซึ่งพระเจ้าได้ทรงให้มีการประกาศในเวลา
เพื่อเตรียมประชากรกลุ่มหนึ่งไว้สำหรับการเสด็จมาครั้งที่สองขององค์พระผู้เป็นเจ้า
ศัตรูของจิตวิญญาณทั้งหลายปรารถนาจะขัดขวางงานนี้
และก่อนที่เวลาสำหรับการเคลื่อนไหวเช่นนั้นจะมาถึง

เขาจะพยายามป้องกันมิให้เกิดขึ้นโดยนำของปลอมเข้ามา
ในคริสตจักรเหล่านั้นซึ่งเขาสามารถนำไปให้อ่านาสลอลงของเขาได้
เขาจะทำให้ดูประหนึ่งว่าพระพรพิเศษของพระเจ้าได้ถูกหลงมา
จะมีสิ่งที่คุณเข้าใจกันว่าเป็นความตื่นตัวทางศาสนาอย่างยิ่งใหญ่ปรากฏให้เห็น
ผู้คนจำนวนมากจะเปรมปรีดีว่าพระเจ้ากำลังทรงกระทำการอย่างอัศจรรย์เพื่อพวกเขา
ทั้งที่งานนั้นเป็นของวิญญาณอื่น ภายใต้หน้ากากแห่งศาสนา
ซาตานจะพยายามขยายอิทธิพลของตนออกไปเหนือโลกคริสเตียน” The Great Controversy, 464.